

अथ भवकेतोर्लक्षणमाह ।

“भवकेतुरेकरात्रं दृश्यः प्राक् सुखस्तारकः खिग्धः । हरिणाङ्गुलोपमया प्रदक्षिणावर्तया शिखया ॥ यावदेव सुहृत्तान् दर्शनमायाति निर्दिष्टेभ्यस्तान् । तावदतुलं सुभिच्छं रूक्षे प्राणान्तिकान् रोगान्” ॥ भवकेतुः पूर्वस्यां दिशि एकां निशां दृश्यः सुखस्याऽप्यः तारको यस्य खिग्धो निर्मलदेहः शिखयोपलक्षितः । कीटश्रया हरिः सिंहस्तस्य लाङ्गूलं पुच्छं तदुपमया तदाकारया प्रदक्षिणेनावर्तो यस्याः तथाभूतया स च यावत्संस्थान् क्षणान् दृश्यते तावन्मासान् समं सुभिच्छं निर्दिष्टेत् यदि खिग्धः । रूक्षे तु पुनः प्राणान्तिकान् रोगान् वदेत् । तथा च पराशरः । “अथ जलकेतोः कर्मसमाप्ताः धूम्रादयः शीतात्ता अष्टौ प्रादुर्भवन्ति । तत्र त्रयोदशचतुर्दशष्टादशवर्षान्तात् दृश्यते । सुभिच्छा क्षेप्या विपर्यया विपरीताः क्षुद्रजन्तुगणं वधाय तेषामष्टानां कर्मण्यतीते भवकेतुर्दृश्यते । पूर्वैर्लक्षितं यावत् क्षत्तिकानामन्तरतो वा तत्प्रमाणया खिग्धपारुष्याभया सिंहलाङ्गुलवन्त्याया प्रदक्षिणावर्तया शिखयोदितः । स यावन्मुहूर्त्तान् दृश्यते तावन्मासान् भवत्यतीव सुभिच्छाथ ॥ रूक्षः प्राणहराणाञ्च रोगाणां प्रादुर्भावयेति” ॥ ३॥

अथ पद्मकेतोर्लक्षणमाह ।

“अपरेण पद्मकेतुर्मृगालगौरौ भवेन्निशामेकाम् । सप्त करोति सुभिच्छं वर्षाण्यतिर्हर्षयुक्तानि” ॥

पद्मकेतुः पश्चिमायां दिशि रात्रिमेकां दृश्यते कीटश्रः मृगालवत् गौरः श्वेत इत्यर्थः । दृष्टः सप्तवर्षाणि अतिहर्षयुक्तानि सुभिच्छं करोति । तथा च पराशरः ।

“सप्तवर्षाण्यत्युच्चितं हर्षमावहति जगतः” ॥ ३॥

अथावर्तकेतोर्लक्षणमाह ।

“आवर्त इति निशाईऽस्य शिखोऽप्यग्निरभोऽपरे खिग्धः । यावत्क्षणां स दृश्यस्तावन्मासान् सुभिच्छकरः” ॥ निशाई पश्चिमायां दिशि दक्षिणदिगाश्रितशिखः खिग्धो निर्मलमूर्त्तिर्दृश्यते स तु यावत्संस्थान् सुहृत्तान् दृश्यते तावदेव मासान् सुभिच्छं करोति ।

तथा च पराशरः ।

“अथावर्तकेतुः श्वेतकेतोः कर्मण्यतीतेऽपरेऽर्द्धरात्रेऽस्योदितारुणाभया प्रदक्षिणेन ताम्रया शिखयोदितः । स यावन्मुहूर्त्तान् दृश्यते तावन्मासान् अतीव सुभिच्छं निवर्त्योत्सवं जगत्” ॥ ३॥

अथ सन्ध्याकेतोर्लक्षणमाह ।

“पश्चात् सन्ध्याकाले सन्ध्या नाम धूमताम्रशिखः । नमस्त्रिभागमाक्रम्य समूलायस्थितो रौद्रः” ॥

यावत् एव सुहृत्तान् दृश्यो वर्षाणि हन्ति तावन्ति । भूपांश्च शस्त्रनिपातैरुदयच्छं चापि पीडयति” ॥ पश्चादिति । पश्चिमायां दिशि यावतो सुहृत्तान् दृश्यस्तावन्ति तत्संस्थानि वर्षाणि नाशयति तथा नृपान् संयामेहन्ति । तथोदयच्छं

यस्मिन्नक्षत्रे उदितो दृश्यते तच्च पीडयति । तथा च पराशरः । अथ सन्ध्याकेतो वर्षसहस्रमष्टोत्तरं प्रोच्य पश्चिमेनास्तं गते सवितरि सन्ध्यायां दृश्यते तन्वीं ताम्ररूपां श्रूलाभां धूमं विमुञ्चन्तीं दाह्यां शिखां कृत्वा नमस्त्रिभागमाक्रम्य यावन्मुहूर्त्तान् निशि तिष्ठति तावद्द्वर्षाणि हन्ति परस्परं शस्त्रौघमपि पार्थिवाः । यानि नक्षत्राणि समाश्रयति यत्र वोदेति तानि दाहनतरं पीडयति तदाश्रितान्च देशानिति” ।

तथा च गर्गः ।

“येषां नक्षत्रविषये रूक्षः स ज्वालज्योहितः ।

दृश्यते वज्रमूर्त्तिश्च तेषां विद्यात् महाभयम् ॥

अवर्षशस्त्रपाव्यकोपं दुर्मिच्छमेव च ।

कुर्वान्नृपतिपीडाञ्च सचक्रपरचक्रतः ॥

यत्र तिष्ठति नक्षत्रे प्रवासं यत्र गच्छति ।

धूपयेद्वा स्पृशेद्वापि हन्याद्देशान्तथाश्रयान् ॥

यस्याभिषेकनक्षत्रं जन्मनं कर्मनं तथा ।

देशं पीडयेद्वापि स श्रान्तिपरमो भवेत् ॥

खिग्धः प्रसन्नो विमलः प्रदक्षिणशिखस्तथा ।

दृश्यते येषु देशेषु शिवं तेषु विनिर्दिष्टेत्” ॥

अथ शुभान् केतुन् वर्ज्यवित्ताशुभानां नक्षत्रस्पर्शनाधूपनादुत्पन्नं वक्ष्यामीत्याह ।

“ये शस्त्रास्तान् हित्वा केतुमिराधूपितेऽथवा स्पृष्टे । नक्षत्रे भवति वधो येषां राज्ञां प्रवक्ष्ये तान्” ॥

ये केतवः शस्ताः प्रशस्तफलान्तां त्वत्तान्यैः

केतुभिः नक्षत्रे धूपिते अथवा स्पृष्टे येषां नृपाणां वधो मरणं भवति तान् नृपान् कथयिष्ये तांश्चाधुनाह । “अश्विन्यामभ्रमकपं भरणीषु किरा-

तपार्थिवं हन्यात् । वज्रलासु कलिङ्गेशं रौद्रिण्यां शूरसेनापतिम्” ॥ अश्विन्यामभिधूपितायां स्पृष्टायां वा केतुना अश्रमकानां जनानामभिधूपितं नाशयेत् एवं सर्वत्र । अन्येभ्योह । “उग्रोनरमपि

माये उज्जयनीपमायेऽपि सावित्रे दण्डकाधिपतिं मौजङ्गे असिकेशम् । मघायां अङ्गाधिपं पूर्वपङ्क्त्यां पाण्डुनाथम्” ॥ माये पूर्वपङ्क्त्यां उग्रोनरम् । आर्यभटे उत्तरपङ्क्त्यां उज्जयनी-

पतिम् । सावित्रे हस्तायां दण्डकारण्यनाथम् । मौजङ्गे अश्वेषायां असिका जनास्त्रिभामीशम् ।

अन्येभ्योह ।

“चित्रासु कुक्ष्येचाधिपस्य मरणं समादिशेत् । वाचा काशीरकाश्वोऽनौ नृपती प्रामञ्जने न क्षतः” ॥

चित्रासु केतुनाभिधूपितासु स्पृष्टासु च कुक्ष्येचाधिपस्य मरणं वधं केतुपघातजः समा-

दिशेत् । प्रामञ्जने स्वायां काशीरकाश्वोऽजाधिपौ न क्षतः न भवतः । अन्येभ्योह । “इक्ष्वाकुकनाथश्च हन्यते यदि भवेद्दिशाखासु । मैत्रे पुण्ड्राधिपतिं ज्येष्ठासु च सार्वभौमकान्यकुजाधिपवधः” ॥

विशाखासु यदि केतुपघातो भवेत् तदा इक्ष्वाकुनाथोऽनकनाथश्च हन्यते । इक्ष्वाकवो जनाः । अनका नगरी । अनुराधायां पुण्ड्राधिपतिं हन्यात् । ज्येष्ठासु च सार्वभौमस्य राज्ञो वधः कान्यकुजाधिपस्य च वधः । अन्येभ्योह । “मूले

नमद्रकपती जलदेवे काशिपो मरणमेति । यौधेयकार्कुनायनशिविवैद्यान् वैश्वदेवे च” ॥ मूले केतुनाभिधूपिते स्पृष्टे वा नृपतिं मद्रकपतिं च हन्ति । जलदेवे पूर्वभाषायां काशिपति-मरणमेति । वैश्वदेवे उत्तरभाषायां यौधेयकः अर्कुनायनः शिविः वैद्यः यतान्नृपतोन् हन्ति । अथान्येभ्योह । “हन्यात् कैकयनाथं पाण्डुनदं सिंहलाधिपं वज्रपम् । नैमिषधूपं किरातपं श्रवणादिषु वटसु वडिमान् क्रमशः” ॥ वटसु श्रवणादिषु हतेषु वडिमान्नृपान् क्रमशः क्रमेण हन्यात् । तद्यथा ।

अवधे हते कैकयनाथम् । धनिष्ठायां पञ्चन-दाधिपतिम् । शतभिषायां सिंहलाधिपतिम् । प्रामात्रपदायां वज्राधिपतिम् । उत्तरासु नैमिष-धूपम् । रेवत्यां किराताधिपं हन्यात् ॥ * ॥

अथ केतोर्विशेषमाह ।

“उक्ताभिताडितशिखः शिखी शिवः शिव-तरोऽभिदृष्टः । अशुभः स एव चोलवक्त्रितङ्ग-चीनानाम्” ॥ यः शिखी केतुः उक्ताभि-मुखेन ताडिता हता शिखा चूडा यस्य स शिवः श्रेयस्करः योऽभिदृष्ट उदितमात्र एव दृष्टः स शिवतरः अतिशयेन शुभप्रदः केतु-रेव विधस्त्रोलानां वज्रानां सितानां हनानां चा-शुभः । चोलाद्याः सर्वे एव जनाः ॥ * ॥

अन्यद्विशेषमाह ।

“नन्वा यतः शिखिशिखाभिहता यतो वा-यदौ च संस्पृशति तत्क्षयितांश्च देशान् । दिव्यप्रभावनितान् स यथा गन्तवान् सुहृन् गतो नरपतिः परमोगिभोगान्” ॥

यतो यस्यां दिशि शिखिः शिखा केतुशिखा नन्वा वज्रा तत्र ये देशा यस्यां वा गन्तुं प्रवृत्ता अथ यदि ऋक्षं नक्षत्रं संस्पृशति तत्क्षयितांश्च देशान् यस्यां दिशि शिखा नन्वा तत्र च ये देशा वक्ष्यमाणास्तत्क्षयितान् नरपती राजा गतो सुहृन् स्वीकरोति । कीटश्रान् दिखेनाप्रतिहतेन प्रभावेण पराक्रमेण निहतान् निर्जितान् कीट-श्रान् परैरन्यैर्भोगिभिर्ध्वज्यन्ते भोगा ग्रामास्तान् कथं स राजा सुहृन् यथा गन्तवान् गच्छः दिव्य-प्रभावनितान् परमोगिभोगान् सुहृन् परा उत्-कृष्टा ये भोगिनः सर्वास्तेषां भोगाः शरीराण्य-ङ्गानि च तान् यथा येन प्रकारेण तथा ।

तथा च पराशरः ।

“यस्यां दिशि समुत्तिष्ठेत् तां दिशं नाभियोजयेत् । यतः शिखा यतो धूमस्ततो यायान्नराधिपः ॥ प्रतिलोभो यतः केतुर्यथा श्यायति पार्थिवः । सामान्यवाहनबलस्तद्गणसमधिगच्छति” ॥

इति भट्टोत्पलविरचितायां संहितादत्तौ केतु-चाराध्यायः ॥ * ॥

अन्यथा ।

“अनघावधिरूपं वा ध्वजशस्त्रमहोपमम् ।

तुरङ्गगजदत्तादिनारूपानि केतवः ॥

शतमेकोत्तरं शोचि सहस्रमपरे विदुः ।